
[2005-19-RE](#)

CAUSA 2005-19-RE

Número de registre 249-2005. Recurs d'empara

AUTE DEL 6 DE JUNY DEL 2005

BOPA núm. 52, del 15 de juny del 2005

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 7 d'abril del 2005 per la representació processal de la Sra. Marie-Jeanne Llorens, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 20 de desembre del 2004, confirmada per l'aute del 15 de març del 2005, per haver-se produït una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que anul·li la resolució objecte de recurs "per haver-se produït una clara vulneració del dret de la meva mandant a la presumpció d'innocència i del seu dret a la jurisdicció i a un procés degut, retrotraient les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència esmentada, a fi d'acordar-ne una altra d'acord amb la qual es corregeixin els vicis i vulneració de drets constitucionals" i que "en atenció als greus perjudicis que ocasiona a la meva mandant l'execució de l'acte administratiu impugnat, DEMANO que es procedeixi a la suspensió de l'execució de dit acte fins a la resolució del present recurs";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 2 de maig del 2005;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Herrero de Miñón.

Antecedents

Primer

El 8 de març del 2004, el Ministeri de Justícia i Interior va decidir anul·lar l'autorització de residència i treball de la Sra. Marie-Jeanne Llorens, ja que aquesta no residia de forma permanent i efectiva a Andorra i no se li podia aplicar l'excepció prevista a l'article 51.2 de la Llei qualificada d'Immigració.

La recurrent va presentar un recurs de reposició davant el Govern.

El 2 de juny del 2004, el Govern va desestimar el recurs, tot i que la notificació no es va poder portar a terme fins l'1 de juliol del 2004.

Segon

La representació processal de la Sra. Marie-Jeanne Llorens va interposar, en temps i forma, una demanda davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles contra la resolució del Ministeri de Justícia i Interior i contra la desestimació, que ella suposava tàcita, del Govern. En aquest escrit també demanava la declaració de nul·litat de ple dret de la notificació de la resolució ministerial practicada per un agent de policia.

El 7 de juliol del 2004, aquesta representació va presentar un escrit que demanava, a més, la declaració de nul·litat de la resolució expressa del Govern del 2 de juny del 2004.

Tercer

El 13 de setembre del 2004, mitjançant sentència, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda.

Quant a la notificació fora de termini de la decisió de Govern, el Tribunal de Batlles considera que “no té cap incidència sobre la situació de l'administrat si, com és el cas, és denegatòria.”

Pel que fa a la notificació efectuada per un agent de policia, el Tribunal de batlles també la considera correcta, ja que “la comunicació no és nul·la ni anul·lable perquè, en aquells moments, la situació de la Sra. Llorens era, efectivament, irregular, havent quedat la decisió denegatòria en “suspens” amb la presentació del recurs, com ja s'informa a la interessada en la part dispositiva de la decisió recorreguda.”

Quant al fons, el Tribunal de Batlles estima que la demandant no havia provat els fets que al·legava per tal que es pogués aplicar l'article 51.2 de la Llei qualificada d'Immigració.

Quart

La representació processal de la recurrent va presentar un recurs d'apel·lació i, el 20 de desembre del 2004, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació i va confirmar la sentència del Tribunal de Batlles esmentada.

Cinquè

La representació processal de la recurrent va presentar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència del 20 de desembre del 2004 del Tribunal Superior de Justícia per considerar que es vulnerava el dret a la jurisdicció i el dret a un procés degut.

Sisè

El 15 de març del 2005, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que desestimava l'incident de nul·litat per considerar que la demandant es limitava a reprendre els arguments esgrimits en les instàncies anteriors i que havien estat examinats i rebutjats pel Tribunal

de Batlles i pel Tribunal Superior de Justícia. Per tant, no havia estat privada de cap dels seus drets fonamentals. A més, la Sala Administrativa manifestava que “Sobre el fons, la decisió administrativa s’ha pres després d’una investigació detallada de la Policia, de la qual en resulta que l’interessat ha transferit la seva residència a França i que no ha conservat els lligams amb el Principat.”

Setè

El 7 d’abril del 2005, la representació processal de la Sra. Marie-Jeanne Llorens va presentar un recurs d’empara per vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l’article 10 de la Constitució.

En el seu escrit, la part recurrent al·legava que la Sala Administrativa havia vulnerat el seu dret a un procés degut perquè havia aplicat de manera errònia la llei, concretament l’article 40 del Codi de l’Administració, que és clar quant al procediment que ha de seguir l’Administració, per tant la seva transgressió implica la nul·litat de l’acte. Així com també vulnera aquest dret la notificació de la resolució del Ministeri de Justícia i Interior, efectuada sense respecte del procediment legalment establert per un funcionari de policia.

Pel que fa al fons, aquesta part manifestava que l’article 51.2 de la Llei qualificada d’Immigració està previst per a aquelles persones que s’han d’absentar del país a causa del seguiment d’un tractament i que aquestes absències es computen com a residència permanent i efectiva al país sense fer cap mena de referència a la durada màxima que ha de tenir el tractament esmentat. No es tracta, doncs, d’una divergència en la interpretació d’aquest precepte sinó d’una aplicació errònia de la llei que vulnera, per tant, de manera clara el dret a un procés degut de la Sra. Marie-Jeanne Llorens.

Per acabar aquesta representació processal demanava al Tribunal Constitucional que anul·lés les resolucions objecte de recurs “per haver-se produït una clara vulneració del dret de la meva mandant a la jurisdicció i a un procés degut, retrotraient les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència esmentada, a fi d’acordar-ne una altra d’acord amb la qual es corregeixin els vicis i vulneració de drets constitucionals” i també demanava “en atenció als greus perjudicis que ocasiona a la meva mandant l’execució de l’acte administratiu impugnat, que es procedeixi a la suspensió de l’execució de dit acte fins a la resolució del present recurs.”

Vuitè

El 2 de maig del 2005, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que la sentència objecte de recurs, en els seus quatre fonaments de dret, respon de forma raonada a totes i cadascuna de les pretensions formulades per la recurrent.

El Ministeri Fiscal recorda que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a obtenir una resolució favorable a les pretensions del demandant, sinó tan sols el dret a que se’n dicti una fonamentada en dret i no arbitrària sobre les pretensions deduïdes, cosa que s’ha produït en les resolucions judicials objecte de recurs.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d’empara 2005-19-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l’article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

De l'estudi detallat de tota la documentació que consta en aquesta causa, es desprèn que la recurrent ha presentat un recurs d'empara les pretensions i el contingut del qual són substancialment similars o quasi idèntics al recurs presentat anteriorment pel seu espòs, recurrent de la causa 2005-4-RE, que el Tribunal Constitucional ha resolt mitjançant sentència en data d'avui. Per aquests motius, el Ple del Tribunal Constitucional considera que la motivació emprada en la causa 2005-4-RE pot ser represa de manera molt similar.

Aquesta causa representa el típic cas d'una utilització del recurs d'empara que el Tribunal Constitucional no pot admetre. Com que la pretensió de l'actual recurrent en empara va ser desestimada en primera i en segona instància, aquesta va formular un incident de nul·litat d'actuacions en el qual simplement rebutjava la interpretació de la llei que els diferents jutges havien donat en les dues instàncies i, una vegada rebutjat l'incident de nul·litat d'actuacions esmentat, planteja un recurs d'empara sobre la base substancial dels mateixos arguments.

Com aquest Tribunal ha reiterat en nombroses ocasions, l'empara és un instrument processal destinat a la sola tutela de valors constitucionals eventualment vulnerats pel quefer dels poders públics, inclosa la jurisdicció ordinària, i no una tercera instància destinada a corregir la tasca exclusiva d'aquests poders, que és l'aplicació, de conformitat amb la Constitució, de la legislació ordinària.

En aquest cas, el nucli de la qüestió, és a dir, la interpretació de l'article 51.2 de la Llei qualificada d'Immigració i de l'article 40 del Codi de l'Administració, correspon només al jutge ordinari que s'ha pronunciat a aquest efecte en dues instàncies, sense que a aquest Tribunal li correspongui entrar a examinar, pel que fa al fons, l'encert de la seva interpretació.

Aquesta interpretació s'ha realitzat mitjançant un procés degut com exigeix l'article 10 de la Constitució, i hem de recalcar que el caràcter d'aquest procés no està desvirtuat pel fet que la interpretació legítima que la jurisdicció ordinària ha efectuat de la normativa processal no coincideixi amb les al·legacions de la recurrent. Al·legacions, sens dubte, legítimes en un procés ordinari, la valoració definitiva de les quals correspon al jutge i cal atènyer-se al seu criteri per establir en últim terme el seu valor. Les al·legacions no són les que enjudicien la decisió del jutge, sinó, a l'invers, és el jutge qui decideix sobre les al·legacions i no és suficient la reiteració d'aquelles al·legacions per desqualificar-lo. A més, un procés degut en el decurs del qual les proves han estat valorades i la sentència, conforme o no amb les pretensions de la recurrent, ha pres en consideració les al·legacions adduïdes per ell.

Per això, en aquesta causa, no s'han vulnerat les exigències de l'article 10 de la Constitució i no s'ha alterat cap valor constitucional dels garantits a l'article esmentat.

D'altra banda, mal que aquest Tribunal ha assenyalat en ocasions anteriors que el dret a la jurisdicció no es dona en abstracte sinó com a garantia de drets i interessos concrets, en aquest cas, el dret a la jurisdicció invocat tracta de garantir el dret reconegut a l'article 22 de la Constitució, encara que a les al·legacions de la recurrent no es digui així. Ara bé, com preveu expressament la Constitució en el seu article 41.2, la tutela jurisdiccional prevista en l'article 22 esmentat és competència exclusiva de la jurisdicció ordinària i no és susceptible de recurs d'empara davant aquest Tribunal. En conseqüència, constituiria un frau a la Constitució utilitzar el seu article 10 per obtenir una empara exclosa expressament per la Constitució mateixa.

Per tot el que s'ha exposat,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2005-19-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Marie-Jeanne Llorens, contra la sentència de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia del 20 de desembre del 2004, confirmada per l'aute del 15 de març del 2005.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al Govern, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 6 de juny del 2005.

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

President

Vicepresident

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat